

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

Στά πρώτα χρόνια, παιδιά, τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ἀπόστολοι, ἔκτός ἀπό τῆ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, ἐνδιαφέρονταν καί γιά τίς ὑλικές ἀνάγκες τῶν χριστιανῶν. Ὑπηρετοῦσαν τοὺς ἀδελφούς στά κοινά τραπέζια καί μοίραζαν στοὺς φτωχοὺς τίς προσφορές πού ἔδιναν οἱ πλούσιοι.

Σιγά σιγά ὅμως οἱ χριστιανοὶ αὐξήθηκαν, μέ ἀποτέλεσμα νά μὴν ἐπαρκοῦν οἱ Ἀπόστολοι γιά ὅλες τίς ἀνάγκες πού παρουσιάζονταν. Μιά μέρα λοιπόν, κάλεσαν ὅλους τοὺς πιστοὺς καί τοὺς εἶπαν νά διαλέξουν ἑπτὰ ἐνάρετους ἄνδρες, γιά τῆ διακονία (προσφορά ὑπηρεσίας) τῶν κοινῶν γευμάτων καί γιά νά μοιράζον τὰ βοηθήματα.

Οἱ πιστοὶ διάλεξαν ἑπτὰ ἄνδρες καί τοὺς ὀνόμασαν διακόνους. Οἱ Ἀπόστολοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, ἔβαλαν τὰ χέρια τους στά κεφάλια τῶν διακόνων καί τοὺς εὐλόγησαν. Οἱ διάκονοι ἀνέλαβαν μέ ζῆλο τὸ ἔργο τους καί ἀποδείχθηκαν πολὺτιμοι βοηθοὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπ' ὅλους ξεχώριζε ὁ Στέφανος!

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΣ

Ὁ Στέφανος ἦταν νέος, πλημμυρισμένος ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο. Πρόθυμος, γρήγορος καί χαριτωμένος στίς δουλειές τῆς διακονίας του. Βοηθοῦσε τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀρρώστους καί ὅλους τοὺς χριστιανούς. Ἡ δραστηριότητά του δέν περιοριζόταν ὅμως μόνο στή διακονία τῶν τραπεζῶν τῆς ἀγάπης, ἀλλά κήρυττε μέ θάρρος τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιά τὴν προσφορά καί τίς ἀρετές του τιμήθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ μέ τὸ χάρισμα νά κάνει θαύματα! Ἔτσι μέ τῆ θαυματουργικὴ του δράση ὄχι μόνο θεράπευε πολλοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλά καί ἀποδείκνυε τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ!

Ἡ δράση του αὐτὴ ὅμως ἐνόχλησε τοὺς φανατικὸς Ἰουδαῖους. Γι' αὐτὸ μέ ψευδομάρτυρες, πού δωροδόκησαν, διέδωσαν ὅτι ὁ Στέφανος περιφρονοῦσε τὸ Μωσαϊκὸ νόμο, δὲ σεβόταν τὸν ναὸ οὔτε καί τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ. Μ' αὐτές τίς κατηγορίες τὸν συνέλαβαν καί τὸν

ὠδήγησαν σὸ ἀνώτατο δικαστήριο, τὸ Συνέδριο, μπροστά στοὺς ἀρχιερεῖς, γιά νά δικαστεῖ.

Σὲ ὅλη τῆ διάρκεια τῆς δίκης ὁ Στέφανος ἦταν γαλήνιος καί ἀτάραχος. Ὅσο μιλοῦσε, τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε, ὅπως τῶν ἀγγέλων. Στὴν ἀπολογία του, ἀφοῦ μίλησε γιά ὅλα τὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί γιά τῆ διαγωγή πού ἔδειξαν σὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, δέν δίστασε νά τοὺς ἐλέγξει μέ τὰ ἑξῆς λόγια: «Εἶστε σκληροτράχηλοι, ἀδιόρθωτοι καί ἀμετακίνητοι σὸ κακό. Πάντοτε εἶστε ἀντίθετοι μέ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Ὅ,τι ἔκαναν οἱ κακοὶ πρόγονοί σας, πού σκότωσαν τοὺς προφῆτες, αὐτὸ καί κάπὶ πολὺ χειρότερο κάνατε ἐσεῖς. Ἐσεῖς σκοτώσατε τὸν Δίκαιο. Ἐσεῖς σταυρώσατε τὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ...».

Στό άκουσμα, παιδιά, αὐτῆς τῆς κατηγορίας τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἀντὶ νά συγκληθοῦν, ὄρμησαν μέ μανία πάνω στοῦ Στέφανο, τόν ἔσυραν ἔξω ἀπό τήν πόλη καί ἄρχισαν νά τόν λιθοβολοῦν. Ἐνας νεαρός, ὁ Σαῦλος, φύλαγε τὰ ροῦχα ἐκείνων πού λιθοβολοῦσαν τόν Στέφανο.

Ἐνῶ οἱ πέτρες ἔπεφταν βροχή πάνω του, ἐκεῖνος προσευχόταν: «Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμα μου», « Θεέ μου, μὴν λογαριάσεις τὴν ἁμαρτία αὐτῆ πού κάνουν τώρα. Συγχώρεσέ τους, Θεέ μου...».

Καὶ πρὶν καλά καλά τελειώσει τὴ γεμάτη ἀγάπη καὶ συγγνώμη προσευχή, μιὰ μεγάλη πέτρα τόν χτύπησε καὶ τόν ἀποτελείωσε. Ἔτσι παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στοῦ Χριστοῦ.

Οἱ χριστιανοὶ πῆγαν ἀργά, κρυφά, σήκωσαν τὸ ἅγιο λειψανὸ του καὶ τὸ ἔθαψαν μέ μεγάλη εὐλάβεια.

Ἡ Ἐκκλησία μας τόν τιμᾷ καὶ τόν γιορτάζει στὶς 27 Δεκεμβρίου. Τόν ὀνόμασε «Πρωτομάρτυρα», ἐπειδὴ ἦταν ὁ πρῶτος πού μαρτύρησε γιὰ τόν Χριστό.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ πρώτη χριστιανικὴ Ἐκκλησία, παιδιά, ἰδρύθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα. Οἱ χριστιανοὶ, ὅπως εἶπαμε, κάθε μέρα γίνονταν ὅλο καὶ περισσότεροι. Ἦταν ὅμως τόσο ἐνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι μεταξύ τους, ὥστε ἀποτελοῦσαν ὅλοι ἓνα σῶμα καὶ μιὰ ψυχή. Ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς ἐνότητας ἦταν ἡ κοινὴ ζωὴ πού ἔκαναν!

Ἐμεῖς σήμερα μιλήσαμε γιὰ κοινὰ τραπέζια - κοινὰ γεύματα. Μήπως ξέρετε τί ἦταν αὐτά; (Ἦταν μιὰ ἐκδήλωση τῆς «κοινῆς ζωῆς» πού ἔκαναν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ. Ἔτρωγαν ὅλοι μαζί, κατὰ ὁμάδες, σὲ κοινὰ τραπέζια, πού τὰ ὀνόμασαν «ἀγάπες»! Τὰ τρόφιμα γιὰ τίς «ἀγάπες» τὰ πρόσφεραν οἱ ἴδιοι οἱ χριστιανοί).

Οἱ ἑπτά διάκονοι, ἐκτός ἀπὸ τὰ κοινὰ γεύματα, εἶχαν σπὴν εὐθύνη τους καὶ τὴν διανομὴ τῶν χρημάτων ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τοῦ κάθε χριστιανοῦ. Τὰ χρήματα αὐτά πού τὰ ἔβρισκαν; (Οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ, τὰ χρήματά τους καὶ τὰ κτήματά τους δὲν τὰ θεωροῦσαν πιά «δικὰ τους», ἀλλὰ τοῦ συνόλου τῶν χριστιανῶν. Γι' αὐτὸ ὅσοι εἶχαν κτήματα ἢ σπιτά, τὰ πουλοῦσαν καὶ τὰ χρήματα πού εἰσέπρατταν τὰ ἔδιναν στοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, γιὰ νά τὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ τίς ἀνάγκες ὅλων τῶν χριστιανῶν).

Ἡ χειροτονία τῶν ἑπτὰ διακόνων, παιδιά, ἀπέτελεσε τὴν πρώτη χειροτονία κληρικῶν μέσα σπὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Κι αὐτοὶ οἱ ἑπτὰ διάκονοι ἀπέτελεσαν τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς ἱεροσύνης. Ὁ ἅγιος Στέφανος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ. Γιατί ὅμως διώχθηκε; (Γιατί κήρυττε τὸ Χριστό. Διακonoῦσε τοὺς φτωχοὺς καὶ μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου).

Ποιὸς ἦταν ὁ Σαῦλος πού κρατοῦσε τὰ ροῦχα ἐκείνων πού λιθοβολοῦσαν τόν ἅγιο Στέφανο; (Ἦταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πού βρισκόταν σὲ χρόνια ἀγνοίας. Ἀργότερα ὅμως ἄλλαξε διαγωγὴ καὶ ἔγινε ὁ μεγάλος κήρυκας τοῦ Χριστοῦ).

Ὁ ἅγιος Στέφανος πῶς ἀπάντησε στοὺς συκοφάντες καὶ διώκτες του; (Ὅπως ὁ Χριστὸς στοὺς σταυρωτὲς του. Συγχώρεσε τοὺς ἐχθροὺς. Γονάπισε καὶ προσευχήθηκε γιὰ ἐκείνους πού τόν λιθοβολοῦσαν: « Θεέ μου, μὴν λογαριάσεις τὴν ἁμαρτία αὐτῆ πού κάνουν τώρα. Συγχώρεσέ τους, Θεέ μου...»).

Ἔτσι, παιδιά, ἀκολουθῶντας τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ θυσιάζοντας τὴ ζωὴ του, ὁ ἅγιος Στέφανος, βοήθησε νά διαδοθεῖ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ! Σὲ τί σκέψεις πρέπει νά μᾶς βάλει αὐτό; (.....)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ἡ προσπάθεια νά συγχωροῦμε τούς ἄλλους, εἶναι ἕνας σπουδαῖος τρόπος, γιά νά προετοιμαστοῦμε γιά τό Πάσχα. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς βοηθάει σ' αὐτό μέ μία εἰδική Κυριακή. Εἶναι ἡ τέταρτη Κυριακή τοῦ Τριωδίου (Ἀπό τήν ἐπόμενη ἡμέρα, τήν Καθαρή Δευτέρα, ἀρχίζει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή). Τήν Κυριακή αὐτή, στή θεία Λειτουργία, ἀκοῦμε τό Εὐαγγέλιο στό ὁποῖο ὁ Χριστός μᾶς προετοιμάζει νά συγχωροῦμε τούς ἄλλους. Τό Εὐαγγέλιο αὐτό ἀρχίζει ὡς ἑξῆς: «Εἶπε ὁ Κύριος, ἐάν συχωρήσετε τούς ἀνθρώπους γιά ὅσα σᾶς ἔφταιξαν, τότε καί ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος θά συχωρήσει καί σᾶς γιά τίς δικές σας ἁμαρτίες...»(Ματθ. στ' 14-15).

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας Κυριακῆς, στόν Ἑσπερινό, οἱ Χριστιανοί πηγαίνουν στήν Ἐκκλησία καί ζητοῦν συγχώρεση ὁ ἕνας ἀπ' τόν ἄλλο. Τήν ἡμέρα αὐτή ἐπίσης οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ζητοῦν συγχώρεση ἀπό τούς γονεῖς, τούς συγγενεῖς, τούς γείτονες, τούς φίλους.

Ἡ Ἐκκλησία μας, μέ τήν ὡραία αὐτή παράδοση μᾶς βοηθάει, κάθε χρόνο, νά συμφιλιωνόμαστε μεταξύ μας, ὥστε ἀγαπημένοι νά ὑποδεχτοῦμε τόν Κύριό μας, τή Μ. Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα.

Ἡ μεγάλη σημασία πού ἔχει ἡ συγχώρεση τῶν ἄλλων φαίνεται καί στή Κυριακή Προσευχή, στό «Πάτερ ἡμῶν». Στή προσευχή αὐτή λέμε: «Καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν».

Μέχρι πόσες φορές ὅμως πρέπει νά συγχωροῦμε τούς ἀδελφούς μας; Στήν ἐρώτηση αὐτή, παιδιά, μᾶς ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ». Ἑβδομήντα φορές τό ἑπτὰ. Δηλαδή θά μετῶμε γιά τόν καθένα πού μᾶς φταίει καί θά κρατᾶμε λογαριασμό πότε θά φτάσει τό 490; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὁ Χριστός δίνοντας αὐτή τήν ἀπάντηση ἐννοοῦσε ἀναρίθμητες φορές!

Γιατί ἄραγε ὁ Χριστός μᾶς θέλει νά εἴμαστε ἀνεξάντλητα συγχωρητικοί;

1) Πρῶτα γιά νά Τοῦ μοιάσουμε. Ὁ Θεός συγχωρεῖ ἀναρίθμητες ἁμαρτίες ἀναρίθμητων ἀνθρώπων ἀπερίοριστες φορές μέ μόνη προϋπόθεση τή μετάνοια, 2) Γιατί ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη νά μᾶς συγχωροῦν καί οἱ συνάνθρωποι μας, καί πῶς θά μᾶς συχωρήσουν ἂν καί ἐμεῖς δέν τούς συγχωροῦμε ἀπό τήν καρδιά μας, 3) Γιατί ἂν δέν συγχωροῦμε ἀπό τήν καρδιά μας τούς ἄλλους πάντοτε, δέν θά μᾶς συχωρεῖ καί ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες μας.

Ἀπό τήν Καθαρή Δευτέρα, παιδιά, ξεκινάει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ὀνομάζεται Τεσσαρακοστή γιατί εἶναι μία περίοδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους πού διαρκεῖ 40 ἡμέρες. Τελειώνει τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου. Ἐπετα ἀρχίζει ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα. Αὐτό τό χρονικό διάστημα εἶναι περίοδος πνευματικῶν ἐξετάσεων! Ἄς προσπαθήσουμε λοιπόν κάθε μέρα νά κόβουμε κι ἕνα ἀπό τὰ ἐλαττώματά μας, ἕνα ἀπό τὰ κλαδιά τῆς κακίας μας, ὅπως αὐτό τοῦ μίσους καί τῆς μή συγχωρητικότητας πού μιλήσαμε σήμερα.

ΣΥΝΘΗΜΑ

ΑΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΕΘΟΥΜΕ!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κύριε καί Ἀρχηγέ τῆς ζωῆς μου, μή μ' ἀφήνεις νά τεμπελιάζω, νά εἶμαι περιεργός, νά θέλω νά γίνεται πάντα τό δικό μου καί νά λέω ἀνοησίες.

Στείλε μου τό Πνεῦμα σου τό Ἅγιο γιά νά μέ κάνει ἀγνό καί ταπεινό, μέ ὑπομονή καί ἀγάπη γιά τούς ἄλλους. Σέ παρακαλῶ, Κύριε καί Θεέ μου, ἀξιῶσέ με νά βλέπω τὰ δικά μου σφάλματα καί νά μή καταδικάζω τόν ἀδελφό μου. Διότι Σὺ εἶσαι ἄξιός νά δοξάζεσαι στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν

Βοηθήματα: «Τά παιδιά στό Χριστό», «Ὁ Θεός εἶναι Πατέρας», «Στή σκέπη Του», «Βόσκε τὰ ἀρνία μου», «Πρωῖνά Ἁγιογραφικά Χαρούμενων Ἀγωνιστῶν Νο 5».